

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713220353
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6713220353.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovéj a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu: V. S., nar. XX. Q. XXXX, bytom M. XXX, XXX XX M., zast. Q.. Q. A., P. so sídlom P. C. XXX/X, XXX XX D., proti žalovanému: Slovenská realitná kancelária, s.r.o., IČO: 36 641 430, so sídlom Bystrický rad 69, 960 01 Zvolen, zast. Lion Law Partners s.r.o., IČO: 36 862 461, so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 132.422,40 Eur, o späťvzati žaloby, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č.k. 8C/156/2014-241 zo dňa 25. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Stranám sporu nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 8C/156/2014-170 zo dňa 29. októbra 2021 konanie o uplatnenom nároku na zaplatenie 132.422,40 Eur s príslušenstvom zastavil (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% (druhá výroková veta). Zároveň rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku zo žaloby žalobcovi vo výške 7.865,55 Eur po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému, ktorým je B. W. P., W. E., A. A. (tretia výroková veta).

1.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým konanie zastavil a rozhodol o nároku na náhradu trov konania podal žalovaný odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol svojím uznesením č.k. 11Co/12/2022-224 zo dňa 28. februára 2022, ktorým uznesenie okresného súdu (č.k. 8C/156/2014-170) vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti; ak súd prvej inštancie prihliadal pri posudzovaní zavinenia za zastavenie konania na iné konanie, vedené pred Okresným súdom Bratislava I. pod sp.zn. 9C/128/2010, vplyv tohto konania na prejednávajúcu vec nijako neposúdil a nevyhodnocoval. Odvolací súd súdu prvej inštancie vytýkal aj chýbajúce odôvodnenie vo vzťahu k prípadnej aplikácii ustanovenia § 257 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), keď žalobca pri späťvzati navrhol eventuálne trovy konania nepriznať žiadnej so strán a aplikovať ustanovenie § 257 C.s.p..

1.2 V uznesení č.k. 11Co12/2022-224 zo dňa 28. februára 2022 odvolací súd uložil okresnému súdu opätovne posúdiť zodpovednosť za zastavenie konania, vysporiadať sa so skutočnosťou, či a aké konanie žalovaný po podaní žaloby realizoval, v dôsledku ktorého by bolo možné prijať záver, že k späťvzati došlo v dôsledku konania žalovaného. Okresný súd mal zistiť, či v prejednávanej veci nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce najmä v charaktere sporu alebo v prípadnej existencii celkom špecifických skutkových okolností, ktoré by prípadne odôvodňovali aplikáciu

ustanovenia § 257 C.s.p.. Súd prvej inštancie mal v nadväznosti na zistené skutočnosti opätovne rozhodnúť, svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods.2 C.s.p. a mal v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

2. Po zrušení prv vydaného uznesenia o zastavení konania vo výroku o nároku na náhradu trov konania odvolacím súdom okresný súd o trovách konania opätovne rozhodol uznesením č.k. 8C/156/2014-241 zo dňa 25. mája 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

2.1 Z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 28.11.2013 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 132.422,40 Eur spolu s príslušenstvom z titulu nevyplatenia kúpnej ceny za prevod spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4 k pozemku pôvodne vedeného ako parc.č. E. XXXX/X - záhrady o výmere X.XXXmX na LV č.XXXX pre k.ú. B. V., obec A., ktorý je v súčasnosti zapísaný na LV č.XXXX s výmerou X.XXXmX ako aj spoluvlastníckeho podielu k totožnému pozemku svojho právneho predchodcu - Q. S., nar. XXXX, zomrelého X.X.XXXX, vo výške 1/4. Žalobou uplatnený nárok predstavuje zvyšnú časť kúpnej ceny, ktorú má žalovaný zaplatiť za odkúpenie spoluvlastníckych podielov. Okresný súd poukázal na prerušenie konania uznesením č.k. 8C/156/2016-76 do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 9C/128/2010.

2.2 Pri zastavení konania okresný súd vychádzal zo späťvzatia žalobcu, ktorý žalobu zobral späť z dôvodu, že „je právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava I pod č.k. 9C/128/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava pod č.6Co/49/2019 zo dňa 26.5.2021 vlastníctvo v 1/2 k pozemku parc. CKN XXXX/X vedeného na LV XXXX k.ú. B. V. A. sa vracia do môjho vlastníctva beriem svoju žalobu o zaplata kúpnej ceny v sume 132.422,40 Eur v celom rozsahu späť a žiadam, aby súd podľa § 256 ods.2 C.s.p. zaviazal žalovaného zaplatiť trovy konania vo výške 100% eventuálne podľa § 257 C.s.p. rozhodol súd tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2.3 Súd prvej inštancie posudzujúc dôvodnosť rozhodovania o trovách konania aplikoval ustanovenie § 255 ods.1, § 256 ods.1, § 257 a § 262 ods.1, ods.2 C.s.p., pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z obsahu súdneho spisu 8C/156/2014 a záverov zistiteľných z rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9C/128/2010 a Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/49/2019.

2.4 Okresný súd posúdil zodpovednosť za zastavenie konania a pokiaľ žalobca zobral žalobu späť iba s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I (sp.zn. 9C/128/2010) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (sp.zn. 6Co/49/2019), okresný súd ustálil, že zastavenie konania (sp.zn. 8C/156/2014) z procesného hľadiska zapríčinil žalobca a zodpovednosť za zastavenie je daná na strane žalobcu. Mal však zato, že v prejednávanej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré považoval za spravodlivé aplikovať ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku, pri aplikácii ktorého bola významná okolnosť, ktorá viedla žalobcu k uplatneniu nároku na súde.

2.5 Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prvej inštancie poukázal na konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 9C/128/2010, v ktorom sa žalobkyňa J.. Z. S. domáhala proti žalovaným 1/ C. S., 2/ V. S., 3/ Slovenskej realitnej kancelárii s.r.o. a 4/ J.. V. R. určenia, že - kúpna zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom v 1. rade - C. S. a žalovaným v 3. rade - Slovenská realitná kancelária s.r.o. o prevode spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 na pozemku - parc.č.XXXX/X, o výmere XXXX m², druh pozemku záhrady, zapísaný na LV č.XXXX, k.ú. B. V., obec A. - V. B. V., okres A. I, vedený Správou katastra pre S. V. A. je neplatná; - kúpna zmluva zo dňa 12.10.2007 uzatvorená medzi žalovaným v 2. rade - V. S. a žalovaným v 3. rade - Slovenská realitná kancelária s.r.o. o prevode spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4 na pozemku - parc.č. XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku záhrady, zapísaný na LV č.XXXX, k.ú. B. V., obec A. - V., mesto, okres A. I, vedený Správou katastra pre S. V. A. je neplatná; - kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným v 3. rade - Slovenská realitná kancelária s.r.o. a žalovaným v 4. rade - J.. V. R. je neplatná; - spoluvlastnícky podiel vo výške 1/4 na pozemku - parc.č.XXXX/X, o výmere XXXX m², druh pozemku záhrady, zapísaný na LV č.XXXX, k.ú. B. V., obec A. - V., okres A. I, vedený Správou katastra pre S. patrí do dedičstva po nebohom Q. S.;

- V. S. je spoluvlastníkom v podiele 1/4 na pozemku - parc.č. XXXX/X, o výmere XXXX m², druh pozemku záhrady, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. B. V., obec A. - V., okres A. I, vedený Správou katastra pre S.. Z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava I, súd prvej inštancie zistil, že žalovaná 1/ zomrela v priebehu súdneho konania, jej právnym nástupcom titulom závetného dediča sa stal žalovaný v 2. rade; žalovní boli následne označení ako 1/ V. S., 2/ Slovenská realitná kancelária s.r.o., 3/ J.. V. R..

2.6 Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 9C/128/2010-316 zo dňa 28.03.2017, ktorý rozhodol nasledovne:

- vo výroku I. rozhodol, že kúpna zmluva zo dňa 12.10.2007 uzatvorená medzi právnym predchodcom C. S. a žalovaným v 2. rade - Slovenská realitná kancelária s.r.o. o prevode spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4 na pozemku - par. č. XXXX/X, o výmere X XXX m² druh pozemku záhrady, zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie B. V., obec A.- m.č.-B. V., okres A. I, vedený Správou katastra obec S. je neplatná;

- vo výroku II. rozhodol, že kúpna zmluva zo dňa 12.10.2007 uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade - V. S. a žalovaným v 2. rade - Slovenská realitná kancelária s.r.o. o prevode spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4, na pozemku parc. č. XXXX/X, o výmere X. XXX m² druh pozemku záhrady, zapísaný na LV XXXX, katastrálne územie B. V., obec A. m.č. - B. V., okres A. I, vedený Správou katastra obec S. je neplatná;

- vo výroku III. určil aj neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi žalovaným v 2. rade - Slovenská realitná kancelária s.r.o. a žalovaným v 3. rade - J.. V. R.; - vo výroku IV. určil, že spoluvlastnícky podiel vo výške 1/4 na pozemku - parc. č. XXXX/X, o výmere X XXX m² druh pozemku záhrady, zapísaný na LV XXXX, katastrálne územie B. V., obec A.-m.č.-B. V., okres A. I, vedený Správou katastra obec S. patrí do dedičstva po nebohom Q. S.;

- výrokom V. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Krajský súd Bratislava svojím rozsudkom, č.k. 6Co/49/2019-334 zo dňa 26.5.2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vydaného pred Okresným súdom Bratislava I je zrejmé, že tento zmluvy na medzi na jednej strane právnym predchodcom C. S. a žalovaným v 2. rade V. S. a na strane druhej žalovaným Slovenská realitná kancelária s.r.o. určil za neplatné z dôvodu porušenia predkupného práva podielového spoluvlastníka, a to z dôvodu, že podmienky, za ktorých C. S. (jej právny predchodca) a V. S. previedli svoje spoluvlastnícke podiely na Slovenskú realitnú kanceláriu, s.r.o. boli vo výraznom nepomere s podmienkami, za ktorých svoje spoluvlastnícke podiely ponúkli žalobkyni. Uvedeným konaním bolo porušené predkupné právo žalobkyne; kúpna cena pri kúpnej zmluve bola neprimerane nižšia ako pri ponuke na uplatnenie si predkupného práva; spôsob splatnosti kúpnej ceny bol v kúpnej zmluve zo dňa 12.10.2007 dojednaný odlišne, ako bol stanovený v ponuke na uplatnenie si predkupného práva zo dňa 15.12.2006.

2.7 Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd prihliadal aj na vyjadrenie V. S. v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I, z ktorého vyplýva, že on mal záujem so Slovenskou realitnou kanceláriou, s.r.o. uzatvoriť sprostredkovateľskú zmluvu, ktorou mienil dosiahnuť predaj pozemkov tretej osobe sprostredkovateľskou činnosťou realitnej kancelárie. Uviedol, že žalovaný ho pri uzatváraní zmluvy podviedol keď tvrdil, že žiadneho kupca nemá a o pozemok nie je záujem a cenu treba znížiť; z uvedeného dôvodu bola dodatkami k zmluve znižovaná dohodnutá kúpna cena na spoluvlastnícky podiel až na sumu 73.568,-Eur. V čase, keď bol uzavretý posledný Dodatok č. X ku kúpnej zmluve, mala Slovenská realitná kancelária, s.r.o. už dohodnutú kúpnu zmluvu s J.. V. R. za kúpnu cenu spoluvlastníckeho podielu 200.000,-Eur. V. S. sa tiež vyjadril, že na konanie žalovaného Slovenská realitná kancelária, s.r.o. nemal žiaden dosah, tento subjekt konal úplne autonómne, V. S. o ničom neinformoval a všetky zmluvy vyhotovoval právnym zástupcom Slovenskej realitnej kancelárie, s.r.o.. Napokon súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prihliadol na úspech V. S. v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I, uvedené konanie vyvolal žalovaný Slovenská realitná kancelária, s.r.o..

2.8 Z vyššie uvedených skutočností okresný súd vyvodil dôvod hodný osobitného zreteľa pre rozhodovanie o trovách konania; ustálil, že okolnosť, ktorá viedla žalobcu k podaniu žaloby bolo nezaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti, tvoriaci predmet kúpnej zmluvy zo dňa 12.10.2007. Žaloba bola podaná z dôvodu určitého správania žalovaného, ktorý žalobcovi nezaplatil časť kúpnej ceny za spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti, ktorý bol na neho prevedený kúpnu zmluvou zo dňa 12.10.2007. Okresný súd vyvodil, že žalobca mienil so žalovaným uzatvoriť sprostredkovateľskú zmluvu na predaj svojho spoluvlastníckeho podielu v 1/4 celku k nehnuteľnosti;

zmluvy mal pripraviť žalovaný, žalovaný konal autonómne a zmluvy vyhotovil jeho právny zástupca. Žalobca nemal na obsah zmlúv žiaden dosah. Okresný súd mal zato, že žalovaný žalobcu uviedol do omylu tým, že tvrdil, že k nehnuteľnosti nemá kupca a je potrebné znížiť predajnú cenu; v tom čase už mal žalovaný s J. R. dohodnutú kúpnu zmluvu za kúpnu cenu 200.000,-Eur. Konanie sp.zn. 8C/156/2014 vyvolal žalovaný, ktorý rovnako vyvolal aj konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I. Ak bola uzatvorená kúpna zmluva, ktorou bolo porušené predkupné právo J. Z. S., žalovaný konal bez odbornej starostlivosti za účelom získania majetkového prospechu.

2.9 Na základe uvedeného okresný súd rozhodol tak, že žiadna sporová strana nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania s poukazom na ustanovenie § 257 C.s.p., nakoľko v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu s poukazom na ustanovenie § 388 C.s.p. zmenil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 C.s.p., tvrdil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3.1 V konkrétnostiach odvolateľ namietal, že aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. okresný súd nepostačujúco a nevhodne vysvetlil s poukazom na opis skutkových okolností, ktoré viedli žalobcu k podaniu žaloby v inej veci; táto však nevykazuje znaky výnimočnosti a dôvodov hodných osobitného zreteľa pre účely rozhodovania o náhrade trov konania. Tieto dôvody hodné osobitného zreteľa nie je možné zrozumiteľne a preskúmateľne identifikovať; navyše aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. je chápaná ako výnimka z pravidla úspechu, resp. procesného zavinenia. Okresný súd predovšetkým prihliadal na hmotnoprávne posúdenie a úspech žalobcu v inom konaní a nerefletoval procesné hľadisko, ako mu to prikazovalo zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu. S poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR tvrdil, že ustanovenie § 257 C.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie; ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Na uvedené ustanovenie nie je možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

3.2 Odvolateľ zdôraznil, že žalobca už v podanej žalobe argumentoval, že túto podáva z opatrnosti, aby nedošlo k premlčaniu uplatneného nároku; k uvedenému žalovaný tvrdil, že uplatnený nárok nebol splatný; subjektívne vnímané hľadisko v opatrnosti žalobcu nie je možné považovať za dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p.. Ak sa žalobca nesprávne a nevhodne rozhodol uplatniť nárok, ktorý zjavne nebol splatný, bez výkladových pochybností sa na jeho strane jedná o procesné zavinenie v súlade s ustanovením § 256 ods.1 C.s.p.. Poukázal pritom na obsah kúpnej zmluvy zo dňa 12.10.2007 v znení jej Dodatkov č. X až X, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným; v zmysle Dodatkov malo dôjsť k zaplateniu kúpnej ceny do 30 dní od právoplatného úspešného skončenia súdneho konania, a to konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 9C/128/2010 a konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 16C/15/2011. Nakoľko ku dňu podania žaloby ani jedno zo súdnych konaní nebolo právoplatne skončené, nemohol sa žalobca domáhať zaplatenia kúpnej ceny, nakoľko táto nebola v čase podania žaloby splatná. Z uvedeného pre odvolateľa jasne vyplýva, že žaloba bola podaná predčasne a nedôvodne; obe konania mohli bežať popri sebe i bez prerušenia konania; nijako sa neovplyvňovali. Odvolateľ ďalej tvrdil, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania nevzal do úvah procesné hľadisko v prejednávanej veci, ktoré je primárne; nezohľadnil žalobcom jednostranne a účelovo tvrdené hľadisko opatrnosti, ktoré nebolo predmetom posudzovania. Súd prvej inštancie sa pri odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal prevažne irelevantnými dôvodmi v inej veci. Ak teda došlo k späťvzatiu žaloby, žalobca mal byť zaviazaný povinnosťou znášať trovy právneho zastúpenia protistrane. Odvolateľ sa domáhal zásahu odvolacieho súdu, ktorý by mal napraviť pochybenie súdu prvej inštancie, zohľadniť procesnú stránku späťvzatia žaloby, pričom podľa názoru žalovaného vo veci neboli kvalifikovane zistené dôvody výnimočného použitia ustanovenia § 257 C.s.p. a neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa. Výnimočnosť a dôvody hodné osobitného zreteľa vylučuje skutočnosť, že išlo o žalobu z opatrnosti, ktorá sa vo výsledku preukázala ako nedôvodná; aspekt výnimočnosti vylučuje i skutočnosť, že uplatnený nárok nebol splatný; premlčaním nebolo ohrozené žiadne právo žalobcu.

3.3 Odvolateľ napokon tvrdil, že k späťvzatiu žaloby nedošlo zavinením žalovaného, ale na základe rozhodnutia samotného žalobcu, ktorý svoje rozhodnutie vziať žalobu späť v celom rozsahu opiera výlučne o rozhodnutie iného súdu v inom konaní, sám ani nedefinoval dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočnosť aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p.. Okresný súd zároveň nerešpektoval právne záväzný názor odvolacieho súdu v otázke, že zavinenie za zastavenie konania sa posudzuje len z procesného hľadiska. V rámci svojej argumentácie odvolateľ poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Obo/12/2018 zo dňa 20.11.2018.

4. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1,2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

5.1 Podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd, súc v zmysle § 380 C.s.p. rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného, ako aj procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

6.1 Odvolací súd opakovane, ak v prv zrušujúcom rozhodnutí konštatuje, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 132.422,40 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne od 1.1.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca nárok odôvodnil tým, že dňa 12.10.2007 uzatvoril so žalovaným kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k jeho 1/4 spoluvlastníckemu pozemku parc.č. CKN XXXX/X záhrady o výmere XXXXmX a pozemku parc.č. CKN XXXX/X záhrady o výmere XXXmX, zapísaným na LV č.XXXX pre k.ú. A - B. V.. Kúpnu zmluvou zo dňa 12.10.2007 mal svoj spoluvlastnícky podiel 1/4 k predmetnej nehnuteľnosti previesť aj jeho právny predchodca. Žalobca tvrdil, že kúpna cena za prevod predmetných spoluvlastníckych podielov v celosti zaplatená nebola, v spore uplatnil nárok na zaplatenie zostatku kúpnej ceny.

6.2 Zo žaloby rovnako vyplýva tvrdenie, že v inom súdnom konaní na Okresnom súde Bratislava I sa určovacou žalobou domáha aj určenia vlastníckeho práva k obom spoluvlastníckym podielom; žaloba o plnenie kúpnej ceny je tak podaná z opatrnosti, za účelom zachovania nároku na jej zaplatenie pred jej premlčaním.

6.3 Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd uznesením č.k. 8C/156/2014-76 zo dňa 1.2.2017 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 9C/128/2010 z dôvodu, že v uvedenom konaní sa vyrieši otázka vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti.

6.4 Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp.zn. 9C/128/2010 konal o žalobe J.. Z. S. proti pôvodne žalovaným 1/ C. S., 2/ V. S., 3/ Slovenská realitná kancelária s.r.o. a 4/ J.. V. R.; žalobkyňa sa domáhala určenia, že kúpna zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalovanej 1/ (Q. S.) a žalovaným 3/ (Slovenská realitná kancelária s.r.o.) je neplatná; určenia, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalovaným 2/ (V. S.) a žalovaným 3/ (Slovenská realitná kancelária s.r.o.) je neplatná; ide o zmluvy zo dňa 12.10.2007 (ako v bode 6.1 tohto uznesenia). Žalobkyňa sa domáhala aj určenia neplatnosti zmluvy uzavretej medzi žalovaným 3/ (Slovenská realitná kancelária s.r.o.) a žalovaným 4/ (J.. V. R.). Okresný súd Bratislava I. rozsudkom č.k. 9C/128/2010-316 zo dňa 28.3.2017 rozhodol nasledovne:

I. Kúpna zmluva zo dňa 12.10.2007 uzatvorená medzi právnym predchodcom C. S. a žalovaným v druhom rade o prevode spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4 na pozemku - parc.č. XXXX/X o výmere XXXXmX druh pozemku záhrady, zapísaný na LV XXXX, katastrálne územie B. V., obec A. - m.č. - B. V., okres A. I, vedený Správou katastra pre S. je neplatná.

II. Kúpna zmluva zo dňa 12.10.2007 uzatvorená medzi žalovaným v prvom rade a žalovaným v druhom rade o prevode spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4, na pozemku - parc.č.XXXX/X, o výmere XXXX

m2 druh pozemku záhrady, zapísaný na LV XXXX, katastrálne územie B. V., obec A. - m.č. - B. V., okres A. I., vedený Správou katastra pre S. A. je neplatná.

III. Kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným v druhom rade a žalovaným v treťom rade je neplatná.

IV. Spoluvlastnícky podiel vo výške 1 na pozemku - parc.č.XXXX/X, o výmere XXXXmX druh pozemku záhrady, zapísaný na LV XXXX, katastrálne územie B. V., obec A. - m.č. B. V., okres A. I., vedený Správou katastra pre S. A. patrí do dedičstva po nebohom Q. S..

V. Žalovaní sú povinní zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Rozsudok sa stal právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislava č.k. 6Co/49/2019-334 dňom 20.7.2021.

6.5 Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I (sp.zn.9C/128/2010) vyplýva, že pôvodne žalovaná I. C. S. v priebehu konania zomrela, jej právnym nástupcom titulom závetného dedenia sa stal pôvodne žalovaný 2/ (V. S.), ktorý sa na pojednávaní dňa 15.1.2015 k žalobe v plnom rozsahu pripojil. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bratislava I. vyplýva, že mal zato, že došlo k porušeniu predkupného práva žalobkyne, nakoľko o porušenie predkupného práva ide nielen v prípade, že ponuka nebola urobená vôbec, ale aj vtedy, ak bola kúpna oprávnenému ponúknutá za cenu podstatne vyššiu, než za akú bola vec potom prevedená na nového nadobúdateľa, alebo ak bola prevedaná za podmienok výhodnejších oproti ponuke. Nakoľko sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmlúv, súd určil neplatnosť zmlúv zo dňa 12.10.2007 a v dôsledku ich relatívnej neplatnosti určil absolútnu neplatnosť zmluvy medzi žalovaným 2/ (Slovenská realitná kancelária s.r.o.) a žalovaným 3/ (J. V. R.). Krajský súd v Bratislave sa v rozsudku č.k. 6Co/49/2019-334 zo dňa 26. mája 2021 stotožnil s argumentáciou okresného súdu keď konštatoval, že k porušeniu predkupného práva dochádza aj vtedy, keď osoba povinná z predkupného práva urobila riadnu ponuku s ohlásením všetkých podmienok ponúknutých treťou osobou oprávnenej osobe, ktorá ju nepovažovala za prijateľnú, a potom táto povinná osoba previedla podiel na veci na tretiu osobu - nadobúdateľa za výhodnejších podmienok než aké boli ponúknuté oprávnenej osobe.

7. Z uvedeného pre odvolací súd posudzujúci dôvodnosť odvolania, vyplýva, že v inom konaní (vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 9C/128/2010) bola riešená otázka, ktorá mala vplyv na rozhodnutie v prejednávanej veci, a to otázka neplatnosti zmlúv o prevode spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam uzatvoreným žalobcom a jeho právnym predchodcom so žalovaným; neplatnosť týchto zmlúv dala odpoveď aj na právny stav vo vzťahu k odpovedi na otázku, kto je vlastníkom spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom týchto zmlúv a či je teda vôbec dôvodné zaoberať sa otázkou zaplatenia kúpnej ceny, čoho sa žalobca domáha žalobou.

7.1 Odvolací súd nemá pochybnosť, že pokiaľ iný súd v konaní o určenie neplatnosti zmluvy a určenie vlastníctva vo veci rozhodol tak, že určil, že namietané zmluvy sú neplatné a spoluvlastnícky podiel vo výške 1 patrí do dedičstva po nebohom Q. S., svoje rozhodnutie založil na konštatovaní neplatnosti napadnutých zmlúv z dôvodu porušenia predkupného práva podielového spoluvlastníka zmluvami medzi právnym predchodcom žalobcu (nebohý Q. S.) a žalobcom ako predávajúcimi a žalovaným (Slovenská realitná kancelária ako kupujúcim).

8. Odvolací súd poukazuje na konštatovania súdu prvej inštancie ohľadne okolností, ktoré viedli k späťvzatiu žaloby; žalobca v späťvzatií sám navrhol aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. a tvrdil, že podanie žaloby (o zaplatenie kúpnej ceny) vyvolal žalovaný tým, že mu odmietol zaplatiť kúpnu cenu za spoluvlastnícky podiel, povinnosť na zaplatenie kúpnej ceny viazal na ďalší predaj pozemku (spoluvlastníckeho podielu); žalobu musel podať z dôvodu hrozby premlčania nároku na zaplatenie kúpnej ceny. Súdne konanie tak podľa tvrdenia žalobcu zapríčinil žalovaný.

9. K odvolaniu žalovaného odvolací súd v zhode so svojou argumentáciou v prv vydanom zrušujúcom uznesení uvádza nasledovné:

9.1 V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje zásada úspechu; strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Zásada úspechu je v ustanovení § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku doplnená zásadou procesného zavinenia; trovy konania je v takomto prípade povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli (ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane). Rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie zodpovednosti za zavinenie sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Súdna prax vo vzťahu k späťvzatiu žaloby a súvisiacemu zastaveniu konania zaujíma konštantné stanovisko, podľa ktorého

je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Späťvzatie žaloby (návrhu), je dispozičným úkonom žalobcu ako „pána sporu“ (dominus litis). Rozhodujúcim pre posúdenie zavinenia za zastavenie konania je skutočnosť, či žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania žalovanej strany. Ak napríklad žalovaná strana po podaní žaloby uhradí žalovanú sumu, prípadne inak splní to, čoho sa žalobca domáhal, zodpovednosť za zastavenie konania nesie táto strana sporu.

9.2 Nárok na náhradu trov konania je pritom nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva; otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je potrebné posudzovať z procesného hľadiska. Súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Zavinenie za zastavenie konania sa posudzuje len z procesného hľadiska; v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že súd v danom prípade rozhodujúci (po späťvzatí žaloby a zastavení konania) o nároku na náhradu trov konania posudzuje dôvodnosť podania žaloby z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu; žalobca je tak podaný dôvodne v prípade, ak žalovaná strana po začatí konania žalobcu uspokojí, a teda poskytne mu plnenie, ktorého sa žalobca dožadoval.

9.3 Striktné aplikovanie zásady úspechu v spore (§ 255 C.s.p.) alebo zásady zodpovednosti za zavinenie za zastavenie konania (§ 256 ods.1C.s.p.) by v niektorých prípadoch mohlo viesť v praxi k nežiadúcej tvrdosti a nebolo by v súlade so zásadou spravodlivosti rozhodovania súdu; východisku v takýchto prípadoch ponúka aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p.. Uvedené ustanovenie Civilného sporového poriadku umožňuje zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania v špecifických prípadoch a dáva súdu možnosť výnimočne uplatniť moderačné oprávnenie. Pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu zákonná dikcia vyžaduje splnenie dvoch podmienok, a to, že musí ísť v danom prípade o dôvody hodné osobitného zreteľa a súčasne musí ísť o výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť použitia tohto zákonného ustanovenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané určitým správaním strán sporu, prípadne sa môžu týkať celkom špecifických skutkových či sociálnych aspektov strán sporu. Je však potrebné zdôrazniť, že aplikácia moderačného oprávnenia súdu v zmysle ustanovenia § 257 C.s.p. by mala mať charakter ojedinelosti a výnimočnosti.

10. Súd prvej inštancie po zrušení prv vydaného rozhodnutia o trovách konania posúdil zodpovednosť za zastavenie konania a pokiaľ žalobca žalobu zobral späť iba s poukazom na rozhodnutie iného súdu (konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 9C/128/2010) okresný súd ustálil, že zastavenie konania z procesného hľadiska zapríčinil žalobca a zodpovednosť za zastavenie konania je daná na strane žalobcu.

10.1 S týmto záverom súdu prvej inštancie súhlasí aj odvolací súd; nebolo tvrdené ani zistené, že by žalovaný uskutočnil právny úkon, konanie alebo nekonanie, plnenie alebo iný postup, ktorým by uspokojil nárok, ktorý žalobca v spore uplatňoval (zaplatenie kúpnej ceny).

10.2 S uvedeným záverom celkom zrejme súhlasí aj odvolateľ, potom však nesprávne argumentuje tým, že súd prvej inštancie nezohľadnil procesné hľadisko a domáhal sa nápravy tejto chyby rozhodnutím odvolacieho súdu. Procesné hľadisko bol zohľadnené tým, že okresný súd ustálil zodpovednosť za zastavenie konania na strane žalobcu, žiadny argument voči tomuto záveru nebol zo strany žalobcu vznesený, žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril. Odvolací súd má rovnako ako súd prvej inštancie za to, že výsledky iného konania (čo aj o určenie neplatnosti zmluvy a o určenie vlastníctva) majúceho podstatu sporu v zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje nárok na plnenie (na zaplatenie kúpnej ceny), nemajú vplyv na otázku procesnej zodpovednosti za zastavenie konania. Podstatné je, že to nebol žalovaný, ktorý by bol po podaní žaloby akýmkoľvek spôsobom činný k uspokojeniu žalobou uplatneného nároku.

11. Z vyššie uvedeného (bod 9.3 tohto uznesenia) vyplýva, že Civilný sporový poriadok pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu (§ 257) vyžaduje splnenie dvoch podmienok; musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a súčasne o výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané určitým správaním strán sporu, prípadne sa môžu týkať celkom špecifických skutkových či sociálnych aspektov strán sporu.

11.1 Špecifické sociálne aspekty strán sporu neboli žalobcom dožadujúcim sa alternatívne aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p. ani tvrdené; nejde ani o charakter určitého druhu konania, kde by sa aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. ponúkala, ako je to v prípadoch zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, keď rozhodnutie o uplatnenom nároku je v prospech oboch sporových strán (iudicium duplex), resp. sa oboch sporových strán týka. V danom prípade ako dôvod osobitného zreteľa ani odvolací súd nezistil také správanie strán sporu v prejednávanej veci, ktoré by aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. odôvodňovali.

11.2 Odvolací súd však v zhode so závermi súdu prvej inštancie nemohol neprihliadnuť na špecifické skutkové aspekty sporu, ktoré nie sú len a výlučne v nezaplatení kúpnej ceny za prevedené spoluvlastnícke podiely. Podstata sporu je v tom, že žalobca v minulosti na žalovaného previedol svoj spoluvlastnícky podiel (rovnaký podiel previedol aj jeho právny predchodca) a následne po dlhú dobu nedisponoval ani kúpnu cenu (resp. jej podstatnou časťou) a ani spoluvlastníckym podielom. Svojím spoluvlastníckym podielom nemohol disponovať v dôsledku jeho prevodu na ďalšiu osobu a zároveň v dôsledku súdneho konania o určenie neplatnosti zmluvy a o určenie vlastníctva.

11.3 Odvolací súd neprehliadol skutkové závery súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že: okolnosť, ktorá viedla žalobcu k podaniu žaloby bolo nezaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti tvoriaci predmet kúpnej zmluvy..., ...žalobca mienil so žalovaným uzatvoriť sprostredkovateľskú zmluvu na predaj svojho spoluvlastníckeho podielu..., ...zmluvy mal pripraviť žalovaný, žalovaný konal autonómne a zmluvy vyhotovil jeho právny zástupca..., žalobca nemal na obsah zmlúv žiaden dosah..., ak bola uzatvorená kúpna zmluva, ktorou bolo porušené predkupné právo, žalovaný konal bez odbornej starostlivosti... .

11.4 S ustanovení upravujúcich predkupné právo podielového spoluvlastníka je zrejmé, že porušiť jeho predkupné právo môže ten z podielových spoluvlastníkov, ktorý spoluvlastnícky podiel prevádza na inú osobu; v zásade je pred zamýšľaným predajom povinný ponúknuť prevádzaný podiel podielovým spoluvlastníkom na predaj za rovnakú cenu, za ktorú zamýšľa spoluvlastnícky podiel previesť na tretiu osobu. Dôvodom, pre ktorý iný súd (Okresný súd Bratislava I) rozhodol o neplatnosti zmlúv medzi žalobcom (a jeho právnym predchodcom) ako predávajúcimi a žalovaným ako kupujúcim bolo práve porušenie predkupného práva. Za takýchto konštatovaní by mal zodpovednosť za neplatnosť zmluvy žalobca ako predávajúci. Odvolací súd však poukazuje na skutkové závery súdu prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že žalovaný pri „sprostredkovaní“, resp. kúpe spoluvlastníckeho podielu, postupoval bez odbornej starostlivosti; tieto skutkové závery žalovaný v odvolaní nenamietal; nenamietal tak, že zmluvy pripravoval žalovaný (inak majúci v predmete činnosti aj „sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností /reálna činnosť/“, žalovaný konal autonómne a žalobca nemal na obsah zmlúv žiaden dosah. Súd prvej inštancie zodpovednosť za právny spor medzi žalobcom a žalovaným videl na strane žalovaného; odvolací súd však dodáva, že nemožno dôvodne konštatovať, že by žalobca konal s potrebnou opatrnosťou.

11.5 Zodpovednosť za vznik sporu medzi žalobcom a žalovaným tak nesú obaja, v dôsledku ich spoločného konania pri uzatváraní zmlúv o prevode spoluvlastníckeho podielu došlo k porušeniu predkupného práva podielovej spoluvlastníčky, čo malo za následok nielen úspešné dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu (kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckych podielov). Práve tieto skutočnosti sú dôvodmi osobitného zreteľa pre posudzovanie aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p..

12. Pokiaľ ide o výnimočné okolnosti odvolací súd poukazuje na podstatu sporu medzi žalobcom a žalovaným a následok vyvolaný neplatnosťou právneho úkonu. Uvedeným následkom je vrátenie podstaty sporu (nie prejednávanej veci) medzi predávajúcim a kupujúcim do pôvodného stavu; vyslovenie neplatnosti relatívne neplatného úkonu má také následky, ako by právny úkon nebol urobený; účinky nastávajú ex tunc, späťne k okamihu urobenia neplatného právneho úkonu. Žalobca sa späťne stáva podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, žalovaný nie je povinný zaplatiť kúpnu cenu; v dôsledku synalagmatického právneho vzťahu sú účastníci zmluvy povinní si vzájomne vrátiť, čo z neplatnej zmluvy nadobudli, a to aj pokiaľ ide o časť zaplatenej kúpnej ceny.

13. Za takto definovaného posúdenia podstaty sporu medzi žalobcom a žalovaným pre odvolací súd vyplýva, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa ako aj výnimočné okolnosti prejednávanej veci,

napĺňajúce zákonné predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. vrátane princípu spravodlivého urovnania sporu medzi jeho účastníkmi; rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil nezistiac dôvody pre jeho zrušenie (§ 389 C.s.p.) alebo zmenu (§ 388 C.s.p.).

15. Pri rozhodovaní o trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rovnako aplikoval ustanovenie § 257 C.s.p. a nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal žiaden z účastníkov majúc zato, že dôvody hodné osobitného zreteľa tak ako vyplývajú z vyššie uvedených konštatovaní platia aj pre odvolacie konanie za účelom dodržania zásad spravodlivosti. V konečnom dôsledku sa žalobca k podanému odvolaniu nevyjadril a ani v prípade posúdenia trov tohto odvolacieho konania s hľadiska princípu úspechu v (odvolacom) konaní, mu trovy konania v súvislosti s účasťou v odvolacom konaní nevznikli.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).